

RAZGOVOR: REDATELJ TOMAŽ PANDUR O UPRIZORENJU EURIPIDOVE TRAGEDIJE NA IGRAMA

Medeja je jedna od velikih tema naše civilizacije

Monumentalni i romantični Lovrijenac sa svojom utrobom i dvorištem naprosto je idealan za priču o našoj Medeji, za intimnu tragediju nesretne ljubavi, kaže kultni slovenski redatelj s međunarodnom karijerom

Piše: Sonja Seferović;
 Foto: Željko Tutnjević

Od premijerne izvedbe "Medeje" na Lovrijencu prošlo je godinu dana. Dramski program nove, 64. sezone Dubrovačkih ljetnih igara započeo je tom briljantnom predstavom, o čijem svestremenom značenju razgovaramo s karizmatičnim redateljem Tomažem Pandurom:

Redateljsko remek djelo otkrilo je idealni scenski prostor u jedinstvenoj tvrđavi. Koliko je on utjecao na Vaše stvaralačko nadahnuće?

Za mene je ući u dijalog sa zadanim prostorom zapravo najveći redateljski izazov. Monumentalni i romantični Lovrijenac sa svojom utrobom i dvorištem naprosto je idealan za priču o našoj Medeji, za intimnu tragediju nesretne ljubavi! Lovrijenac je odigrao i vrlo značajnu ulogu u mom životu. Za tu fascinantnu tvrđavu i za sam grad vežu me najljepše uspomene kad sam u djetinjstvu pratio gotovo sve predstave.

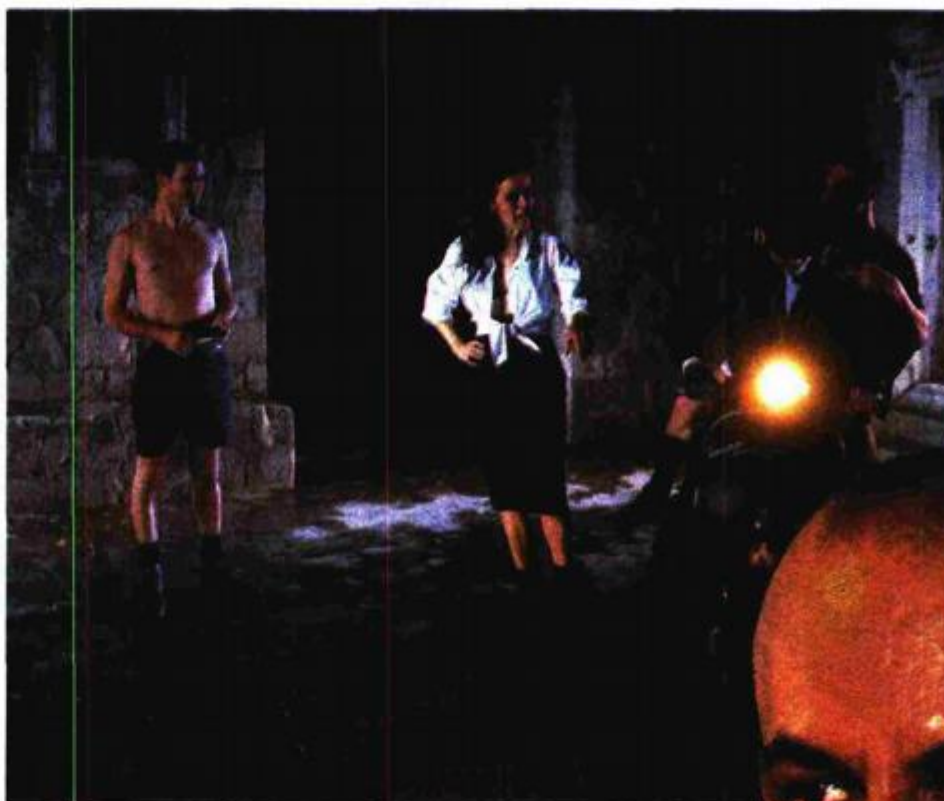
Kroz proteklu godinu "Medeja" je intenzivno scenski živjela u nizu gostovanja od Zagreba, Rijeke, do Maribora, Ljubljane,

ne, Pule, a za 2014. godinu najavljuju se Bogota i Caracas. Gubi li izvedba na kazališnim daskama na ekspresivnosti nasuprot autentičnosti miljea povijesne tvrđave?

Moderno kazalište živi u kronotopu, u konotaciji vremena i prostora. Naša Medeja, barem tako kažu gledaoci u cijelome svijetu, svugdje podsjeća a na Dubrovnik, na užareni kamen, predstava miriše Mediteranom, u njoj divljaju dubrovački burini...

Dramski umjetnici na čelu s Almom Pricom čija je Medeja ovjenčana Nagradom hrvatskog glumišta u kategoriji najbolje ženske uloge u prošloj godini, Bojanom Navojcem i Liviom Badurinom jedinstveno su glumačko tijelo. Je li to ansambl s kojim biste željeli režirati još koju klasičnu tragediju?

Odmah bi s njima ponovo krenuo u umjetničku avanturu, vrlo rado bi ponovo imao čast i privilegij podijeliti umjetničku misao, emociju, iskustvo, ljepotu, istinu - sa Dubrovnikom, njegovim građanima i građankama i njihovim gostima na Igrama. Alma Prica je čarobna glumica, nevjerovatne glumačke i životne energije. Presretan sam da sam na-

kulturno-političkim granicama Balkana. I danas, tri tisuće godina kasnije, dolazi Medejin duh zapitati se zašto je Jazon uopće trebao isploviti prema Kolhidi, ne bi li doznao u čemu su Argonauti pogriješili. A odgovora nema... I danas, tri tisuće godina nakon što se Jazon iskrcao na pješčanu obalu Kolhide, Medeja se u Dubrovniku ponovo pokušava prisjetiti nekih riječi, lica i dijelova priče.

šao glumicu te veličine i tog elegantnog i dubokog shvaćanja glume kao umjetnosti, presretan sam i da mogu ponovo stvarati sa veličanstvenim Liviom Badurinom - a i sa cijelom plejadom mladih, talentiranih hrvatskih glumaca, na čelu s Dubrovčaninom Romanom Nikolićem, s Bojanom Navojcem, Ivanom Glowatzkym...

Vaša "Medeja" na Lovrijencu 2012. došla je nakon "Medeje" na Festivalu

Mérida u Španjolskoj 2009. Razlike i sličnosti dvaju projekata?

Potruga za zlatnim runom i Medeja jedna je od velikih tema naše civilizacije kojima se treba neprestano vra-

ćati. Medeja je, bježeći s Jazonom i zlatnim runom, oplovila s Argonautima čudesan put, koji neki istraživači danas nazivaju mogućim

